

naar Havnene have Raad dertil og i det Hele oppebære alle Indtægter, da synes det, at det er ganske naturligt, at der af disse Indtægter afgives det fornødne Bidrag til en Indreining, der er nødvendig for Havnenes Skuld. Imidlertid synes det let, at fra Indenrigsministeriets Standpunkt kan der Intet erindres mod, at dette Bidrag udredes af Statskassen; det er fra Finansministeriets Standpunkt, at Modstanden har reist sig. De andre Grunde, der ere anførte, synes mig ikke afgjørende; thi deels er den Sum, som er bestemt til 2000 Rbd., ikke betydelig, og deels, da Bidraget er bestemt til at anvendes til Lønninger for det underordnede Revisionspersonale, er det da heller ikke uhenftigsmæssigt, at Anvendelsen og Fordelingen i det Hele kunde overlades til Staten; ikke heller have Communerne nogen videre Interesse i, at Havnene komme til at afgive 1 pCt. af disse Afgifter. Jeg skal ikke opholde mig videre ved disse Grunde; thi, hvad der ligger Bøgt paa, det er, om Staten skal betale Udgifterne ved Revisionen. Endnu er der en Uttring af den sidste ærede Taler, som ogsaa refererer sig til Finansministeriet, som jeg, da Finansministeren er fraværende, skal tillade mig at besvare, den nemlig, at Finansministeren har ytret, at, naar der ikke kunde erholdes et større Bidrag, maatte Revisionen ssee mindre nøiagtigt. Finansministerens Uttring er ikke saaledes at forstaae, at der skulde finde en mindre nøiagtig Revision Sted, men Meningen har været, at det har været antaget, at man ikke behøvede at revidere alle disse mangfoldige smaa Havneafgifter, men at man kunde gjøre det stykkevis, det vil sige, man kunde tage Havneafgifterne snart for een Havn, snart for en anden, nogle hvert Aar og forskjellige, og saaledes føre en vis almindelig Control med, at Havnene bleve sikrede for, at der i det Hele taget blev gaaet rigtigt frem med Oppebørserne. Imidlertid skal jeg ikke nægte, at en saadan, vel ikke unøiagtig, men dog fragmentarisk eller partiel Revision kan have Noget imod sig, navnlig det, at man ikke opnaaer at sikkre den Gensartethed, som nu finder Sted i det Hele ved Hjælp af den almindelige Revision, lige-

som det og let kunde friste til en mindre Nøiagtighed end nu. Jeg antager, efter hvad den sidste ærede Taler sagde, at de sidste Bemærkninger om Havnenes communale Forhold og den forestaaende Forandring af de communale Forhold ikke ville indvirke paa dette Spørgsmaal; thi paa den ene Side kan jeg ikke troe, at det nogensinde vil ssee, at man vil overtage alle Havnene for Statens Regning; Forandringen vil snarere ssee i den Retning, at Communerne indrømmes en maa ssee større Raadighed ogsaa i dette Anliggende; men den Deel af det her omhandlede Punkt, nemlig Havneafgifternes rette Oppebørsel af Skibene, denne Gjenstand og det Diemed, som deri ligger for, nemlig at bevirke, at Skibsarten ikke bebyrdes og forurettes ved urigtige Oppebørsler af Afgifterne, det er Noget, som jeg mener, at Staten altid specielt bør kontrollere; det er Noget, som jeg ikke troer letteligen kan overlades blot til den communale Revision, netop fordi det vedrører ganske andre Interesser. Det er dette Forhold, som gjør i det Hele, at Havnevesenet aldrig kan være reen kommunalt, da det ogsaa vedkommer alle Andre, som besøile Havnene, og her vil jeg bemærke, som der ogsaa staaer i Toldforordningen, at, da man vil sikkre Handel og Skibsfart lige Ret, maa Opsynet altid være overladt til Staten, hvorledes de communale Indretninger ogsaa blive. Det er blevet bemærket, at denne Sag maatte afgøres i dette Møde. Dette er Noget, som jeg ikke veed, om det lader sig gjøre, da Formenerne i Landstinget ikke ere mig saa bekendte. Jeg mener, at Sagen kunde overgaae til anden Behandling, og at saa ved denne Spørgsmaalet kunde komme under Afstemning, hvorvidt Thinget vilde vedtage Udkastet, og ssee dette ikke, vil jo Sagen saaledes bortfalde. Forøvrigt, dersom det kan vedtages ved første Behandling, uden at der ssee nogen Afvigelse fra Forretningsordenen, kan jeg for mit Vedkommende ikke have Noget derimod.

Orsted: Jeg er aldeles enig med det ærede Udvalg i, at denne Lov ikke egner sig til at blive vedtagen. Jeg maa isærdeleshed henholde mig til den Grund, som er bleven anført af den ærede Landstingsmand for Hel-